

Uitspraak van de Geschillencommissie Bureau Krediet Registratie, nr. 20.11 d.d. 3 juni 2020 te Amsterdam (mr. C.P. Bleeker, mr. A.J. van Putten en mr. R. Imhof).

1. Behandeling van het geschil

Partijen zijn overeengekomen dit geschil bij wege van bindend advies door de Commissie te laten beslechten, binnen de door het Reglement Geschillencommissie BKR (hierna: het Reglement) gestelde grenzen.

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- klaagschrift met bijlagen d.d. 23 juni 2019;
- aanvullende stukken met acceptatieformulier d.d. 29 juli 2019 en 12 augustus 2019;
- informatieverzoek aan de deelnemer d.d. 21 augustus 2019;
- reactie deelnemer d.d. 2 september 2019;
- reactie betrokkene d.d. 9 september 2019;
- reactie deelnemer d.d. 23 september 2019;
- voorzittersbeslissing d.d. 10 december 2019;
- bezwaarschrift d.d. 17 december 2019;
- aanvullend informatieverzoek d.d. 6 februari 2020;
- reactie deelnemer d.d. 12 februari 2020.

De Commissie heeft kennis genomen van de door partijen overgelegde stukken en heeft de betrokkene en de deelnemer uitgenodigd voor een mondelinge behandeling van de klacht op 23 maart 2020 te Amsterdam. Vanwege de maatregelen van de overheid in verband met de coronacrisis heeft deze behandeling niet plaats kunnen vinden en is in overleg met partijen besloten tot een telefonische hoorzitting op 20 april 2020.

Partijen hebben hun standpunt nader toegelicht.

2. Standpunt van de betrokkene

2.1. De betrokkene heeft de klacht – zakelijk samengevat – als volgt toegelicht.

Betrokkene betwist niet de registratie, maar vraagt een belangenafweging. De registratie is ontstaan door onwetendheid. Zijn vriendin is zeven jaar geleden vertrokken en liet betrokkene achter met alle vaste lasten. Betrokkene is nooit een wanbetaler geweest. Hij heeft nooit schulden gehad en

betaalde op tijd. Betrokkene is tot op heden belast met de hypotheek. Hij is getrouwd en heeft twee kinderen. Hij wil het huis op beide namen zetten, om beter te kunnen aflossen. Betrokkene heeft betalingsafspraken gemaakt met [incassobureau]. Zijn ex-vriendin betaalt helemaal niets, terwijl zij hoofdelijk aansprakelijk zijn. Betrokkene heeft diverse advocaten benaderd om uit de problemen te komen met zijn ex-vriendin. Betrokkene verzoekt de Commissie naar zijn persoonlijke situatie te kijken.

2.2. Op het verweer van de deelnemer reageert de betrokkene dat het geheel te wijten is aan het feit dat zijn vorige partner geen cent heeft bijgedragen (behoudens drie of vier keer EUR 75). Dat heeft betrokkene toen hij de lening afsloot niet kunnen voorzien. Het geleende geld was bestemd voor de moeder van de ex-partner van betrokkene. Betrokkene was te goeder trouw. Zijn partner vertrok en betrokkene kwam in betalingsproblemen, waardoor hij besloot alleen zijn deel te betalen. Betrokkene betwist dat de deelnemer contact met hem heeft gezocht. Betrokkene is inmiddels gehuwd met een betrouwbare partner. Zijn ex-partner is nog mede-eigenaar van de woning en onbereikbaar. Betrokkene wil de woning op zijn naam en die van zijn echtgenote zetten, maar daarvoor moet eerst de hypotheek worden overgezet en dat gaat niet vanwege de registratie. De schoonmoeder heeft aan betrokkene EUR 10.000 geschonken waarmee hij de schuld inmiddels tegen finale wijting heeft afgelost.

3. Standpunt van de deelnemer

3.1. De deelnemer stelt – zakelijk samengevat – als volgt.

Op 4 april 2008 is tussen [bank] en betrokkene en mevrouw [X] een doorlopende aflosvrije kredietovereenkomst gesloten voor een bedrag van EUR 30.000. De eerste vijf jaar diende alleen rente te worden voldaan (ong. 230 euro p/mnd). Daarna werd het maandbedrag verhoogd met 1,5% van de limiet, te weten EUR 450. Een jaar na aanvang ontstaan al achterstanden in de aflossing. Diverse aanmaningen worden verzonden. Een duidelijke reden voor de achterstand wordt niet gegeven. Vervolgens worden beide contractanten gewezen op de hoofdelijke aansprakelijkheid. Er is ook telefonisch contact. De achterstand wordt niet ingelopen en de achterstandsmelding (A) wordt gemeld. Bijna een jaar lang wordt geen enkele betaling ontvangen waardoor de vordering wordt opgeëist en op 7 januari 2014 wordt code 2 gemeld. De vordering is overgedragen aan de deurwaarder. Onwetendheid en onschuld acht de deelnemer onaannemelijk. Betrokkene betaalt EUR 150 per maand, terwijl dat minstens EUR 450 moet zijn. Met dit aflosbedrag duurt het nog vijftien jaar voordat het volledige openstaande bedrag ad EUR 25.000 is voldaan. De registratie is correct. De deelnemer maakt een belangenafweging. Betrokkene stelt belang te hebben bij verwijdering omdat hij het huis met zijn nieuwe partner op beider naam wil zetten om samen de

hypotheek te kunnen dragen. Betrokkene geeft geen onderbouwing voor de onmogelijkheid om de hypotheek om te zetten. De persoonlijke situatie wordt afgezet tegen het algemene belang van de verplichting van financiële instellingen om de registratie te handhaven. Alleen in een zeer uitzonderlijke situatie kan een terechte registratie worden verwijderd. De betalingsproblemen zijn gestart al een jaar na aanvang van het krediet. Een incassopartij is ingeschakeld en diverse betaalbeloftes zijn niet nagekomen. Betrokkene heeft tegen beter weten in de helft van het bedrag voldaan en zelfs een jaar lang helemaal niets. Er is geen sprake van een spoedeisend belang of een acute noodsituatie. Niet is in te zien waarom de hypotheek niet op naam van betrokkene kan staan en de kosten door hem tezamen met zijn partner kunnen worden voldaan. Er is geen sprake van een goede betaalmoraal. Na ruim elf jaar staat nog een substantieel bedrag open. De deelnemer heeft de zorgplicht die inhoudt de consument te beschermen tegen overkreditering en andere financiële problemen en het beperken van financiële risico's bij kredietverlening, alsmede het bestrijden van fraude. De klacht is ongegrond.

3.2. Weliswaar heeft de deelnemer uit welwillendheid inmiddels ingestemd met aflossing van de schuld van EUR 10.000 tegen finale kwijting, maar er is een fors bedrag afgeboekt. De deelnemer ziet zich genoodzaakt te voldoen aan haar zorgplicht.

4. Beoordeling van het geschil

Uit de stukken en de afgelegde verklaringen voor zover wederzijds erkend althans niet of onvoldoende betwist, is het volgende komen vast te staan.

4.1. De betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie in het Centraal Krediet Informatiesysteem (CKI) van een doorlopend krediet met contractnummer *****753. Het bedrag is EUR 30.000. De overeenkomst wordt gekenmerkt door een achterstandsmelding (A) op 8 oktober 2013 en een bijzonderheidscode 2 ((restand)vordering geheel opeisbaar) op 7 januari 2014. Tijdens de procedure voegt de deelnemer een bijzonderheidscode 3 (bedrag van EUR 250 of meer is afgeboekt) toe op 16 oktober 2019 en een werkelijke einddatum eveneens op 16 oktober 2019.

4.2. De betrokkene doet een beroep op disproportionaliteit. De door de betrokkene gestelde omstandigheden wegen mee in de zogenaamde proportionaliteitstoets. Die houdt in dat de inbreuk op de belangen van de betrokkene niet onevenredig mag zijn in verhouding tot het met de registratie te dienen doel. Het belang van de registratie is enerzijds de betrokkene te beschermen tegen het aangaan van financiële verplichtingen die hij of zij niet kan dragen en anderzijds dat kredietverstrekkers middels het kredietregistratiesysteem in staat zijn de goedheid en het

betaalgedrag van potentiële kredietnemers te toetsen en de afweging kunnen maken geen krediet te verlenen aan potentiële wanbetalers. Het hiertegenover staande belang van betrokkene is dat hij of zij in de gelegenheid is kredieten af te sluiten voor het doen van aankopen of zelfs van een woonhuis en daarin niet wordt belemmerd door een negatieve registratie die in veel gevallen verhindert dat de betrokkene een krediet kan afsluiten.

4.3. Voor een geslaagd beroep op disproportionaliteit is vereist dat betrokkene een belang stelt en zo nodig aantoont, in de vorm van bijvoorbeeld een vanwege de aangevochten registratie afgewezen financieringsaanvraag, dat hij of zij heeft bij schrapping van de registratie. Ook moeten er voldoende (bijzondere) omstandigheden zijn gesteld zodat aannemelijk is dat ondanks de correcte registratie in dit specifieke geval betrokkene geen (structurele) wanbetaler is waartegen potentiële kredietverstrekkers of betrokkene zelf moeten worden beschermd. In dat verband overweegt de Commissie als volgt.

4.4. De betrokkene wil de woning op zijn naam en op naam van zijn echtgenote zetten, maar daarvoor moet eerst de hypotheek op zijn naam en die van zijn echtgenote worden gezet en de registratie verhindert dat, zo stelt de betrokkene. De deelnemer heeft dat belang niet betwist, maar wijst er wel op dat betrokkene niet bij meerdere hypotheekverstrekkers een aanvraag heeft ingediend. Het is echter van algemene bekendheid dat een code 3 in het algemeen aan kredietverlening in de weg staat. De Commissie neemt daarom aan dat betrokkene voldoende belang heeft bij schrapping van de registratie.

4.5. Betrokkene was als medecontractant hoofdelijk aansprakelijk voor afbetaling van de lening bij de deelnemer. De deelnemer was bevoegd ieder van de schuldenaren afzonderlijk aan te spreken tot nakoming van verplichtingen uit de kredietovereenkomst. De kredietverstrekker heeft – in eerste instantie – de vrijheid te bepalen bij welke (hoofdelijke aansprakelijke) contractant verhaal zal worden gezocht. Betrokkene moet hiermee bekend worden verondersteld bij het aangaan van de kredietovereenkomst. Bovendien heeft de deelnemer op de hoorzitting onbetwist aangegeven ook de ex-echtgenote vele malen te hebben benaderd echter zonder resultaat.

4.6. De deelnemer heeft de vordering ter incasso overdragen aan de deurwaarder. Met de deurwaarder heeft betrokkene betalingsafspraken gemaakt. Deze kwamen erop neer dat betrokkene iets minder dan de helft van de reguliere maandelijkse termijnen zou aflossen. Betrokkene heeft uiteindelijk hangende de procedure bij de Commissie een voorstel aan de deelnemer gedaan om een

betaling te doen van EUR 10.000 tegen finale kwijting. De deelnemer heeft dat voorstel uit welwillendheid geaccepteerd, maar heeft daardoor wel EUR 15.000 als verlies moeten afboeken.

4.7. De deelnemer heeft betrokkene er daarbij bovendien uitdrukkelijk op gewezen dat door betaling van een deel van de vordering tegen finale kwijting (ook) een code 3 zou worden geregistreerd in het CKI. Dat heeft betrokkene er niet toe aangezet om van de overeenkomst af te zien en door te gaan met aflossing van de schuld.

4.8. De hierboven weergegeven omstandigheden wegen zwaar en zijn omstandigheden waardoor de registratie niet licht vanwege disproportionaliteit kan worden geschrapt.

4.9. Weliswaar weegt in het voordeel van betrokkene dat hij de samen met de ex-echtgenote aangegane hypothecaire geldlening al geruime tijd geheel betaalt, dat hij naast de onderhavige registratie geen andere negatieve registraties in het CKI heeft en dat de lening niet hem ten goede is gekomen maar zijn ex-schoonmoeder.

4.10. Maar, alles overziend is het belang van betrokkene vanwege voornoemde omstandigheden ten nadele van betrokkene niet zwaarwegend genoeg om de proportionaliteitstoets in zijn voordeel te laten uitvallen.

5. De beslissing

De Commissie, in aanmerking genomen de toepasselijke reglementen, beslist dat de klacht van de betrokkene ongegrond is.